

[Ministeren for udenrigsøkonomi.]

monetære udligningsudgifter vil blive for 1977, hvis der ikke gribes ind. Det vil afhænge af valutakursudviklingen og samhandelen mellem medlemsstaterne. De vil formentlig komme til at udgøre ca. 15–20 pct. af budgettet, hvilket vil svare til mellem 10 og 13½ mia dkr., men det skøn er som sagt behæftet med betydelig usikkerhed.

Regeringen har i EF arbejdet meget kraftigt for at få afskaffet de monetære udligningsbeløb. Ved adskillige ministermøder har regeringen fremført et krav om afvikling af de monetære udligningsbeløb. Det er regeringens opfattelse, at de monetære udligningsbeløb forvrider konkurrenceforholdene inden for EF og fører til opbygning af nye skranker for handelen med landbrugsvarer. Dertil kommer, at de meget store udgifter, som disse udligningsbeløb medfører, er en trussel mod både den fælles landbrugspolitik og hele EF-samarbejdets eksistens.

Dette synspunkt er gradvis blevet erkendt af de øvrige medlemslande, måske bortset fra Storbritannien, og Kommissionen. Kommissionen fremlagde i oktober måned et forslag til en automatisk afviklingsmekanisme for de monetære udligningsbeløb. Dette forslag imødekommer Danmarks principielle ønsker. Virkningen af forslaget vil imidlertid afhænge af den konkrete udformning, som endnu ikke er tilendebragt.

Der forestår samtidig en omlægning af hele EFs finansiering i forbindelse med den fulde overgang til systemet med egne indtægter pr. 1. januar 1978. Denne omlægning består i indførelse af en ny regningsenhed for EFs budget samt gennemførelse af et fælles beregningsgrundlag for merværdiafgiften. Dette indebærer uundgåeligt en vis ændring af byrdefordelingen. Det er regeringens standpunkt, at byrdefordelingsproblematikken må ses som en helhed, og det er derfor en betingelse for dansk medvirken til gennemførelse af disse forslag, at der sker konkrete fremskridt i retning af afvikling af de monetære udligningsbeløb.

Det er et standpunkt, som med styrke er blevet fremført ved adskillige lejligheder i Bruxelles. Senest har statsministeren præciseret det under drøftelserne på Det europæiske Råds møde i Haag den 29.–30. november.

Et nyt beregningsgrundlag for merværdiafgiften og en ny regningsenhed kræver enstemighed. Andre medlemslande er stærkt interes-

seret i gennemførelse af disse to forslag. Den danske regering er således ikke uden argumenter for sit krav om konkrete fremskridt vedrørende afviklingen af de monetære udligningsbeløb som et naturligt led i omlægningen af EFs finansiering.

Udover de besparelser, som kan opnås ved at afskaffe de monetære udligningsbeløb, er der formentlig mulighed for besparelser på landbrugsområdet ved rationalisering og effektivisering af adskillige markedsordninger.

Det er ligeledes regeringens politik at medvirke til foranstaltninger til nedbringelse af store overskudslagre, dels fordi de er omkostningskrævende, dels fordi de er udtryk for en manglende ligevægt på landbrugsmarkedet, der medfører både et betydeligt ressourcespild og en forvridding af den normale handel med fødevarer.

Regeringens stilling til EFs budget kan resumeres i 3 hovedsynspunkter. For det første: vi vil arbejde for sparsommelighed på alle områder i forvaltningen af EFs budget. For det andet: der bør især opnås betydelige besparelser ved at afskaffe de monetære udligningsbeløb. For det tredje: det er ikke regeringens politik at arbejde for at fjerne eller nedskære bevillinger til aktiviteter uden for landbrugsområdet, som Danmark har interesse i.

EF-samarbejdet er under udbygning, det er derfor naturligt, at visse bevillinger stiger. Det er i Danmarks interesse, at EF påtager sig opgaver på områder, som Danmark alene kun vanskeligt eller slet ikke vil være i stand til at løse.

Det er regeringens opfattelse, at denne politik dels vil sikre rimelig sparsommelighed i EF, dels vil bidrage til en bedre balance mellem de forskellige udgiftssektorer på EFs budget, samtidig med at den vil bidrage til en udvikling af EF-samarbejdet i den retning, Danmark ønsker.

Forespørgeren (Maigaard) (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for redegørelsen og gøre nogle bemærkninger til den.

Først tror jeg der er grund til at slå fast, at der er en helt principiel forskel på, om man behandler og diskuterer et nationalt budget som den danske finanslov eller budgettet for en international organisation. Man kan efter min mening ikke overføre den budgetfilosofi, som man har ved behandlingen af et nationalt budget, til en international organisation, til et